בס"ד

יום ב', ח' **בחשון** תש"ס (8 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום הוא היום הראשון של סדרת ימי צום שתלה פעמים בשנה - אומרי רגש תודש תשון, ואומרי רגש תודש אייר.
יום שני, תמיש' ושני הבאים בתודש תשון עימן הם ימי תפילה וסליחות ותענית, ינקראים: תענית בהייב, על-שם היימים שבהם הם נקבעים - כלומר, בי' - היום יום שני, הי' - יום תמיש' וביי - הוא יום שני שלאחריו.
ולמה קבעו ימים אלה ימי תענית ותפילה?
יש אומרים מפני שימי המועדים הם ימי משתה ושמחה, ויש לחוש שמא מתוך השמחה כאן ניגי בלוע ראש וניגי עבירה, ולכן מתענים עליהם. ומאכו על הכתוב: "עברו הי בשמחה, וגילו ברעדה" - במקום של גילה, שם תבוא רעדה.
וכן מצאנו באיוב, כמו שכתוב:
"ויהי כי נקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם והשכים בבוקר והעלה עולות מספר כולם, כי אמר איוב אולי חטאו בני".

וקבעו תענית ותפילה אחרי חג הסוכות ואחרי חג הפסח שנמשכו ימים רבים של שמחה מבלי מלאכה, ויש לחוש שמא באו ניגי בלוע ראש, אבל בחג השבועות שהוא יום אחד בלבד, אין אנו חוששים.

ויש אומרים שמתענים כשבין המשמים והברכה כשלוח: בתשון - בשביל חשמי הגורה שירדו את הלוחות לברכה, ובתודש אייר (אחרי פסח) שלח תלקה בשרפון וירקון.
ומרבים בימים אלה בתפילה ותחנונים ואומרים סליחות.

ולמה קבעו להתענות בימי שני וחמיש דשלש? מפני שימים אלה הם ימי רצון והוראים בהם בתורה. ובימי חמיש עלו רבותינו שיהו מתענים בשני וחמיש מפני 3 דברים: על תורבן הבית, על התורה שנשרפה, ועל גילוי ה' שיופע מתורבן ירושלים ותלוות ישרחל.

ובשעת שקורים התענית הראשונה, מברכים על הקהל את כל מי שנגע לבו אותו ערבית עליו להתענות תעניות אלה לעורר רחמים על עמו ואדמתו.
ובקהילות ספרד אין נוהגים בתענית אלה בה"ב.

יום נעים!